

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoE/517/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215213864
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4215213864.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška, členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Martiny Balegovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, Bratislava, proti povinnému: R. F., nar. XX.X.XXXX, W. XXX/XX, H., o vymozenie pohľadávky vo výške 487,96 eur, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 12Er/1190/2015-44 zo dňa 27.06.2016, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 12Er/1190/2015-44 zo dňa 27.06.2016 p o t v r d z u j e.

II. Odvolací súd návrhy oprávneného na prerušenie konania z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekučné konanie zastavil. Ďalej rozhodol, že o trovách konania súdneho exekútora rozhodne samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3, § 251 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

3. Súd prvej inštancie poukázal na zákonné ustanovenie § 251 ods. 4 OSP a bol toho názoru, že aj v exekučnom konaní je potrebné skúmať podmienky konania. Jedným z procesných podmienok konania je aj prekážka rozhodnutej veci, t. j. res iudicata, ktorá sa považuje za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. V prípade jej existencie, súd je povinný v zmysle § 104 ods. 1 OSP v spojitosti s § 251 ods. 4 OSP exekučné konanie zastaviť. Prekážka rozhodnutej veci je daná vtedy, ak sa na súde opätovne začne konať o veci, ktorá už raz bola právoplatne rozhodnutá, pričom ide o rovnakých účastníkov konania a rovnaký predmet konania. Za rovnaký predmet konania treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade súd zistil, že medzi tými istými účastníkmi konania sa už v minulosti na Okresnom súde Komárno viedlo exekučné konanie pre vymozenie tej istej pohľadávky oprávneného, a to na základe rovnakého exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 4139/06 zo dňa 19.9.2006. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 9Er/35/2007 a právoplatne sa skončilo dňa 28.7.2014 uznesením Okresného súdu Komárno sp. zn. 9Er/35/2007, zo dňa 18.9.2013, ktorým súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil z dôvodu, že zistil rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, nakoľko rozhodcovská doložka je absolútne neplatná a exekučný titul je materiálne nevykonateľný. Vzhľadom na to, že v danom prípade dôvod, pre ktorý bola predchádzajúca exekúcia zastavená, nemožno žiadnym spôsobom konvalidovať, pretože exekučný titul je naďalej v rozpore so zákonom, súd je toho názoru, že právoplatné uznesenie Okresného súdu Komárno sp. zn.

9Er/35/2007, zo dňa 18.9.2013 predstavuje prekážku rozhodnutej veci a preto je potrebné toto exekučné konanie zastaviť.

4. Ďalej rozhodol, že o trovách exekúcie súd prvej inštancie rozhodne v osobitnom uznesení.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Namietal, že súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom, že súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci, že nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal náležité dokazovanie a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Oprávnený uviedol, že podáva odvolanie aj pre odňatie možnosti konať pred súdom, nakoľko exekučný súd neumožnil účastníkom exekučného konania viesť kontradiktórne konanie. Oprávnený tvrdil, že exekučný súd nezohľadnil pri aplikácii smernice 93/13/ES svoju povinnosť upozorniť účastníkov exekučného konania na neprijateľnú podmienku a dať im tak možnosť vyjadriť sa k nej, rovnako ako dať možnosť oprávnenému vyjadriť sa k prípadnému stanovisku povinného. Oprávnený mal za to, že súd musí informovať spotrebiteľa a požiadať ho o uplatnenie neprijateľnosti - ide totiž o všeobecné kritérium výkladu neprijateľnej podmienky určené Súdnym dvorom EÚ, je to súčasť koncepcie neprijateľných podmienok. Uviedol ďalej, že ak sa súd nestotožní s ústavne súladnou interpretáciou ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, žiada, aby všeobecný súd postupom podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP prerušil konanie a podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na konanie o súlade § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a to pre rozpor s princípom právnej istoty a princípom ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok. V tejto súvislosti by pre exekučný súd malo byť otáznе aj to, či je v súlade s princípom právnej istoty a princípom ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok možné opakované uskutočňovanie revízneho postupu podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku bez akejkoľvek limitácie. Taktiež navrhol prerušenie konania postupom podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, Navrhol, aby súd na základe § 162 ods. 1 písm. c) CSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ rozhodol, že konanie prerušuje a Súdnemu dvoru EÚ predkladá prejudiciálne otázku v nasledujúcom znení: Má sa tvrdenie o tom, že sa od vnútroštátneho súdu nevyžaduje vylúčenie možnosti aplikovateľnosti možnej neprijateľnej podmienky po tom, čo spotrebiteľ nedal najavo, že zamýšľa uplatniť jej neprijateľnosť, vykladať tak, že takáto podmienka sa aplikuje len vtedy, ak spotrebiteľ výslovne odporoval jej neaplikácii alebo aj tak, že takáto podmienka sa aplikuje aj vtedy, ak spotrebiteľ neoznámil súdu, že zamýšľa uplatniť jej neprijateľnosť po tom, čo mu súd oznámil, že posúdil podmienku ako možne neprijateľnú? Oprávnený je toho názoru, že exekučný súd nie je súdom v zmysle § 40 a nasl. ZoRK, nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Exekučný súd musí s rozhodcovským rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu, v opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne by uplatnil rozdielny procesný postup. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Exekučný súd je v zmysle § 45 ods. 1 písm. c) ZoRK oprávnený skúmať len to, či plnenie priznané rozhodcovským rozsudkom je v súlade s dobrými mravmi a nie otázku súladu rozhodcovskej doložky s dobrými mravmi. Oprávnený nesúhlasí ani s právnym posúdením zmluvy o úvere ako zmluvy o spotrebnom úvere, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP.

7. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že oprávnený podal u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. proti povinnému návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 4139/06 zo dňa 19.09.2006, pre vymoženie pohľadávky vo výške 487,96 eura s prísl. Súdny exekútor požiadal na základe návrhu oprávneného a exekučného titulu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Následne súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, a preto s poukazom na § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie uvedené skutočnosti správne posúdil a správne dospel k záveru, že ďalšiemu postupu v predmetnom exekučnom konaní bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd dodáva, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už právoplatne on alebo iný súd rozhodol. Prekážka *res iudicata* sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že podľa § 161 ods. 1 CSP súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide podľa § 161 ods. 3 CSP ak ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. V zmysle citovaných ustanovení je preto zrejmé, že procesné podmienky, za ktorých môže súd vo veci konať, súd skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

14. Z ust. § 9a Exekučného poriadku je nutné vyvodiť, že ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť a to práve vzhľadom na § 161 ods. 1 a § 161 ods. 3 CSP v spojení s § 9a Exekučného poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 230 CSP, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

15. V zmysle rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k existencii vady podmienok konania spočívajúceho v prekážke veci rozhodnutej - *res iudicata* dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tieto podmienky:

1. Začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. Začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. Začne sa opätovne konať o tej istej veci.

16. Možno jednoznačne konštatovať, že exekučné konanie sa podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie; tými istými účastníkmi exekučného konania sú osoby oprávneného a povinného totožné ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, prípadne ich právny nástupcovia na základe univerzálnej alebo singulárnej sukcesie.

17. Vecou, o ktorej už bolo v inom exekučnom konaní právoplatne rozhodnuté je samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Meritórne rozhodnutie o takejto veci má charakter uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo uznesenia o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne z iných dôvodov vyplývajúcich z ustanovení Exekučného poriadku. Nie každé takéto rozhodnutie vo veci však založí prekážku *res iudicata*. Napr. rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť, nezakladá prekážku *res iudicata*. Oprávnený

môže v takomto prípade opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe toho istého exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul - notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľná už prekážku *res iudicata* zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku *res iudicata* zakladá a zastavenie exekúcie z iného dôvodu už nie. Napr. zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej a oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane, zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané prekážku *res iudicata* zakladá. Preto vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej, je potrebné skúmať povahu tohto meritórneho rozhodnutia skôr, ako sa prijme záver o existencii vady podmienok konania spočívajúcej v prekážke rozhodnutej veci - *res iudicata*.

18. V predmetnej exekučnej veci bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi bolo už v minulosti vedené exekučné konanie pre vymozenie rovnakého práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu. Toto predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením súdu prvej inštancie v spojení s uznesením odvolacieho súdu, ktorým bola exekúcia zastavená z dôvodu, že predložený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom pre absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, keď rozhodcovská doložka nebola platná.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedený rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nijako konvalidovaný, či reparovaný. Uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymozenie rovnakého plnenia, resp. jeho časti na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku *res iudicata*. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania.

20. S poukazom na doteraz uvedené odvolací súd konštatuje, že v predmetnej exekučnej veci bola zistená existencia vady podmienok exekučného konania, pričom ide o vadu neodstrániteľnú, ktorá bráni ďalšiemu postupu v exekučnom konaní a teda bráni aj posúdeniu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a rozhodnutiu o nej. V zmysle § 161 ods. 1 CSP kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (procesné podmienky). Exekučný súd má teda povinnosť v každej fáze exekučného konania skúmať splnenie procesných podmienok a v prípade ich zistenia, v závislosti od toho, či ide o vadu podmienok odstrániteľnú, či nie, musí náležite procesne reagovať.

21. Súd prvej inštancie preto správne v predmetnej exekučnej veci po zistení existencie neodstrániteľnej vady podmienok konania exekučné konanie zastavil bez toho, aby rozhodoval o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. So zreteľom na vyššie uvedené, súdny exekútor podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.01.2017 netrval na udelení poverenia a od vykonávania exekúcie upustil.

22. Súd ďalej konštatuje, že nepovažuje za potrebné prebiehajúce exekučné konanie prerušiť ani z dôvodu aby podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na konanie o súlade § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a taktiež ani z dôvodu, že požiada Súdny dvor ES o rozhodnutie o predbežnej otázke tak, ako to požadoval odvolateľ.

23. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP, súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania.

24. Odvolací súd nie je toho názoru, že by predmetné ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku bolo v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, čo by bolo dôvodom na predloženie veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

25. Podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP súd konanie preruší, ak podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

26. Povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu požiadať Súdny dvor o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke je zakotvená v druhej vete článku 267 ZFEÚ. Túto povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke však vnútroštátny orgán nemá vždy a za akýchkoľvek okolností. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku totiž nevyplýva, že všeobecný súd môže prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru návrh na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke o výklade právneho aktu Európskej únie len na návrh účastníka konania. Predpokladom povinnosti začať konanie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu komunitárneho práva je v zmysle ustálenej judikatúry Súdného dvora predovšetkým skutočnosť, či otázka komunitárneho práva týkajúca sa platnosti alebo výkladu únieového práva je pre riešenie daného prípadu relevantná. Zmyslom riešenia predbežnej otázky JE zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva. Prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, jej zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor, a zároveň nesmie ísť o otázku akademickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávacom spore.

27. V zmysle rozhodnutí Súdného dvora EÚ veci Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL (C-168/05), vo veci Océano Grupo Editorial a Salvat Editores (C 240/98 až C 244/98) a vo veci Pohotovosť (C-76/10) je možné konštatovať, že Judikatúra súdneho dvora EU umožňuje, aby sa aj vo fáze výkonu rozhodnutia posudzovala nekalosť podmienok v spotrebiteľských zmluvách s tým, že v prípade, ak súd pri posudzovaní tejto otázky dospeje k záveru, že takáto podmienka je nekalá, je povinný vyvodiť z daného posúdenia všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú z vnútroštátneho práva. Na základe uvedeného je preto následkom v zmysle práva Slovenskej republiky zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku alebo zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1, 2 Exekučného poriadku a pohľadávku veriteľa voči spotrebiteľovi nie je preto možné v danom exekučnom konaní vymôcť. Na základe uvedeného možno dôjsť k záveru, že nie je dôvod mať pochybnosti o tom, že vnútroštátny súd vo všeobecnosti (za predpokladu, že postupuje zákonným spôsobom) môže svojím rozhodnutím zabrániť vymožitelnosti pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi, a uvedené zabránenie potom nie je v rozpore s článkom 17 Charty základných práv EÚ o ochrane vlastníckeho práva a ani v rozpore s článkom 47 tejto Charty o práve na spravodlivý proces. Uvedené posúdenie bol odvolací súd spôsobilý uskutočniť sám, na základe už existujúcej konštantnej judikatúry Súdného dvora EÚ, bez potreby predložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru EÚ, keď toto jeho posúdenie a zhodnotenie neexistencie potreby zahájiť prejudiciálne konanie je plne v súlade s doktrínou acte éclairé ako aj s doktrínou acte clairé, ktoré stanovujú výnimky z povinnosti predkladania predbežných otázok Súdnemu dvoru EÚ. Doktrína acte éclairé (konanie objasnené alebo konanie už rozsúdené) je pritom založená na koherencii a vnútornej konzistencii judikatúry Súdného dvora EÚ, teda na konštantnej judikatúre, judikatúre ustálenej, nemeniacej sa v čase. Predstavuje snahu o to, aby sa neodpovedalo na už zodpovedané a neriešili sa "problémy", ktoré už problémami v dôsledku existencie konštantnej judikatúry vlastne nie sú. Doktrína acte clairé (konanie jasné alebo konanie zrozumiteľné) je potom založená na postuláte, že začatie konania o predbežnej otázke nie je potrebné v prípadoch, keď sú výklad a aplikácia únieového práva natoľko zjavné, že nie je potrebné obracať sa s predbežnou otázkou na Súdny dvor ES.

28. Odvolací súd ďalej na zdôraznenie správnosti svojho rozhodnutia dodáva, že ak v zmysle § 36 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať návrh na obnovu exekučného konania. V zmysle uvedeného je potrebné zdôrazniť, že exekučný poriadok vylučuje použitie ustanovení Civilného sporového poriadku, ktoré umožňujú súdu za určitých okolností konanie prerušiť. Exekučné konanie sa prerušuje, iba ak to výslovne určuje osobitný predpis.

29. Na základe uvedeného, nakoľko odvolací súd nedospel k záveru, že by v prejednávanom prípade existovala potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu únievého práva na Súdny dvor EÚ, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

30. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené závery rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

31. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.